

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobkyne **1/ I.**, narodenej X., obyvateľky v Č. č. X., **2/ D.**, narodenej X., obyvateľky v Č. č. X., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, pracovisko v Banskej Bystrici, Zvolenská cesta č. 27, o sociálnu pomoc, o odvolaní žalobkyne 1/ a 2/, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2010, č.k. 24 S/53/2010-59, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2010 č.k. 24 S/53/2010-59, **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. septembra 2010, č.k. 24 S/53/2010-59 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne 1/ a 2/ domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného zo 4. mája 2010 číslo A/2010/00411-ŠT. V odôvodnení uviedol, že žalovaný zistil dostatočne skutočný stav vecí, lebo závery lekárskeho posudku z 30. apríla 2010, ktorý vypracovala MUDr. D. T. posudková lekárka Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko v Banskej Bystrici o určení miery funkčnej poruchy žalobkyne 2/ v rozsahu 40 % a vyjadrenie, že žalobkyňa 2/ nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím sú

dostatočne doložené zdravotnou dokumentáciou a osobným posúdením, preto žalovaný nepochybil, keď zamietol odvolania žalobkýň 1/ a 2/ a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, pracovisko v Poltári z 2. februára 2010 číslo U/2009/07265/01/VIT, ktorým nevyhovel žiadosti žalobkyne 1/ o priznanie peňažného príspevku za opatrovanie žalobkyne 2/ ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

Proti tomuto rozsudku podali žalobkyne 1/ a 2/ odvolanie. V odvolaní namietali, že v správnom konaní nebol dostatočne zistený skutočný stav vecí, a preto dôvod na zrušenie rozhodnutia bol daný. Navrhli preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušiť ako vecne nesprávne.

Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkýň 1/ a 2/ nie je možné vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že žalobkyne 1/ a 2/ sa domáhali v konaní o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím preskúmania rozhodnutia žalovaného zo 4. mája 2010 číslo A/2010/00411-ŠT, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci z 20. januára 2010 a odvolanie žalobkýň 1/ 2/ bolo zamietnuté. Podkladom pre rozhodnutie žalovaného boli závery lekárskeho posudku MUDr. D., posudkovej lekárky Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko v Banskej Bystrici z 30. apríla 2010 o zistení, že žalobkyňa 2/ nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo miera jej funkčnej poruchy, vyjadrená v percentách je 40 %.

V konaní na súde poukázali žalobkyne 1/ a 2/ na skutočnosť, že v minulosti bola miera funkčnej poruchy žalobkyne 2/ vyjadrená rozsahom 60 % a namietali, že nepriaznivý zdravotný stav žalobkyne 2/ trvá a nedošlo k jeho zlepšeniu. Nepredložili však súdu žiadne lekárske závery alebo iné doklady, ktoré by spochybňovali závery lekárskeho posudku MUDr. D. a táto lekárka sa vo svojom stanovisku zo 14. júna 2010 uviedla, že pre stanovenie miery funkčnej poruchy je rozhodujúca strata videnia na pravom oku po úraze, pri normálnom videní vľavo. V lekárskom posudku sú uvedené aj odborné vyšetrenia

objektívizujúce pohybové postihnutie (neurologické, ortopedické a tiež vyšetrenie praktickým lekárom), ktoré možno hodnotiť maximálne ako mierne (skrátene pravej dolnej končatiny o 1,5 cm, čo možno korigovať ortopedickou vložkou) a s miernym obmedzením hybnosti (vystretie a prinoženie v pravom bedrovom kĺbe). Tieto obmedzenia boli zhodnotené v percentuálnom zvýšení miery funkčnej poruchy o 10 %. Psychický stav žalobkyne 2/ bol zhodnotený po psychologickom a psychiatrickom vyšetrení, ktorými bola u žalobkyne 2/ stanovená mentálna subnorma (IQ 80) s možnosťou navštevovania strednej školy s maturitou. Vyšetrenia preukázali, že žalobkyňa 2/ je plne orientovaná, aj keď je mierne spomalená a má horšiu adaptáciu, jej stav je však bez prejavov depresie alebo uvedenia prípadne iných psychotických problémov.

Na základe uvedených lekárskeho nálezov a podkladov aj po osobnom stretnutí so žalobkyňou 2/ bola stanovená miera jej funkčnej poruchy na 40 % (30 % + 10 %). Posudková lekárka v lekárskom posudku z 30. apríla 2010 číslo 2010/0411 sa zaoberala aj posúdením zdravotného stavu žalobkyne 2/ z 1. októbra 2007, ktoré označila za nesprávne a zdravotný stav žalobkyne 2/ podľa jej názoru nebol správne posúdený. Odôvodnenie svojich záverov posudková lekárka uviedla v citovanom lekárskom posudku a dostatočne sa zaoberala aj vysvetlením zmeny predchádzajúceho posúdenia.

Záveru tohto lekárskeho posudku posudkovej lekárky MUDr. D. z 30. apríla 2010, ktorými neboli v zásade spochybnené ani závery predchádzajúceho posudku MUDr. S., posudkovej lekárky odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci z 20. januára 2010 o miere funkčnej poruchy žalobkyne 2/ len v rozsahu 30% bez navýšenia o 10 %. Po zisteníach, ktoré jeho vypracovaniu predchádzalo, nebola miera funkčnej poruchy žalobkyne ani podľa záverov tohto lekárskeho posudku vyššia ako 50%, hoci len takáto vyššia miera funkčnej poruchy môže podmieniť uznanie osoby za zdravotne ťažko postihnutú s prípadným priznaním kompenzácií. Stupeň funkčnej poruchy žalobkyne 2/ v takomto rozsahu nebol preukázaný.

Krajský súd preto nepochybil, keď nezistil rozpory medzi podkladmi jednotlivých posudkov a ich záverov rozhodnutie správneho orgánu považoval za zákonné, lebo žalovaný rozhodol na základe riadne zisteného skutočného stavu veci a zistený skutočný stav veci aj správne právne posúdil. Z uvedeného dôvodu žalobu o zrušenie rozhodnutia žalovaného správne zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie žalobkyne 1/ a 2/ nepovažoval za dôvodné a poukazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré považuje za vecne správne a vyčerpávajúce. Z uvedeného dôvodu rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd neúspešným žalobkyniam 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k OSP nepriznal, lebo v odvolacom konaní neboli úspešné a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová